
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 1(9)

ZÁŘÍ 2016

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Se začátkem školního roku je tu brandýský farní zpravodaj, který navazuje na dřívější Zpravodaj farností Stará Boleslav a Brandýs nad Labem. Nelze nezpomenout na dřívější brandýský farní časopis, který vycházel díky aktivitě Doubravky.

Farní zpravodaj chce přinášet důležité informace o plánovaných aktivitách ve farnosti a okolí a také přispět ke komunikaci mezi námi, kteří se setkáváme v kostele, a těmi, kteří do kostela nepřícházejí tak často. K tomu také slouží farní webové stránky v novém hávu.

První číslo je věnováno mládeži. Někteří naši mladí farníci byli v Krakově na Světových dnech mládeže a dělil se se svou radostí a zážitky z tohoto setkání. Další farníci byli na farním táboře v Křivšoudově a v časopise najdeme reportáž i fotku. Doufám, že v dalších číslech se ještě vrátíme k dalším prázdninovým aktivitám mládeže a vůbec k tomu, jak

se mladým lidem dnes žije. Co jim nabízí církev, škola, volnočasové aktivity. Jaké mají představy o své budoucnosti, o světě, ve kterém žijí. Myšlenky papeže Františka, které zazněly v Krakově, mají co říci i nám starším. Zejména slova o budování mostů, která zazněla v Krakově při modlitební vigílii.

V časopisu najdete také téma uprchlíků, které dnes hýbe českou společností. Je dobře slyšet různé názory, různé autority a mít co nejvíce informací k tomu, abychom jako křesťané mohli zaujmout postoj inspirovaný evangeliem a ne strachem. Budu moc rád, když budeme vést diskusi v dalších číslech zpravodaje.

Jak bude farní zpravodaj vypadat, záleží na každém z nás. Povzbuzuji k odvaze, abychom se dokázali dělit o to, čím žijeme, o čem přemýšlíme, co čteme, co by mohlo povzbudit ostatní na jejich cestě víry. Tuze krásné by bylo najít odvahu ke svědectví víry, konverzi atd.

Oznámení

Biblický klub

Rádi bychom vám oznámili otevření biblického klubu nejen pro dospělé. Setkání budou probíhat každé druhé úterý vždy od 19:15. První setkání je naplánováno na 27.9.2016 v budově fary v Brandýse. Tématem bude společné rozjímání a diskuse nejen nad texty z Bible, ale i nad texty církevních patriarchů starověku či otců scholastiky. V rámci klubu bude také exkurz do vývoje církevní hudby pod vedením pana Předoty.

Diskusi střídavě povedou otec Josef, Stanislav Předota, Pavel Jireš a další.

Všichni jste srdečně zváni.

Farní káva

25. septembra (poslednú nedeľu v mesiaci) po svätej omši (čiže okolo 9.30) sa pokúsime na fare v Brandýse nad Labem naštartovať pravidelné neformálne stretnutia farníkov – farnú kávu. Pokiaľ bude záujem, mohli by sme sa stretávať pravidelne vždy poslednú nedeľu v mesiaci. Tešíme sa na vás, aj na Váš názor, či pokladáte pravidelnú farnú kávu za užitočnú a v akej podobe.

Mše svatá přivětivá pro děti

s žehnáním školních tašek atd. bude v neděli 11. září v 8.30 v Brandýse.

Výuka náboženství

Výuka náboženství začíná 21.9.2016 (středa) v obvyklé časy v budově fary v Brandýse:

Skupina Klárka — od 16.00

Skupina Marta — od 16.00

Skupina Pavel — od 18.00

Všechny děti jsou srdečně vítány, a to i ty, které v loňském roce náboženství ne navštěvovaly.

Svatofrantišské požehnání všemu Stvoření

S předstihem si vás dovoluujeme pozvat do kostela sv. Prokopa ve Svémyslicích na mši svatou v *neděli 9.10.2016* za naše (nejen) čtyřnohé přátele. Vezměte sebou morče, králíka, supa, psa, kobru nebo kočku a nechte si je požehnat v předvečer svátku sv. Františka. Mše svatá začne v obvyklý čas v 14.30. Košíky pro vzteklé mazlíčky (i jejich majitele) s sebou.

Liturgický kalendář

8. září Svátek Narození Panny Marie.

13. září Památka sv. Jana Zlatoústého.

14. září Svátek Povýšení svatého kříže.

15. září Památka Panny Marie Bolestné.

21. září Svátek sv. Matouše.

27. září Památka sv. Vincence z Paula

28. září Slavnost sv. Václava

29. září Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

Program Národní Svatováclavské pouti

Úterý 27. září

- 17.00 Svatováclavské duchovní zastavení na Václavském náměstí
- 18.30 Přivítání relikvie sv. Václava v Brandýse pod zámekem, průvod do Staré Boleslavi
- 19.00 Svatováclavský koncert a nešpory v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

Středa 28. září

- 7.00 Mše svatá na hrobě sv. Václava ve Svatovítské katedrále v Praze
- 8.30 Mše svatá v kryptě sv. Kosmy a Damiána v bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi

- 10.00 Poutní mše svatá na Mariánském náměstí ve Staré Boleslavi (hlavní celebrant: Mons. Vojtěch Cikrle, kazatel: Dominik kardinál Duka OP)
- 14.00 Modlitba za národ u Palladia země české v chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi
- 18.00 Mše svatá ve Svatovítské katedrále v Praze

Podrobný program oslav svátku sv. Václava: <http://www.staraboleslav.com/nsp-program.php>

Vzpomínky na P. Neugebauera

Ráda bych se s vámi, čtenáři „Zpravodaje“, podělila o své vzpomínky na otce Neugebauera. Znali jsme se od r. 1990. Do Přerova jsme s manželem jezdili na mši sv. a pak společně s P. Neugebauerem besedovali na faře a čerpali rady a duchovní poučení. V Toušeni se u nás někdy zastavil a poobědval s námi. O dobrou náladu u něho nebyla nouze. Při jeho pobytu ve Staré Boleslavi jsme často spolu telefonicky mluvili. Nemohu opomenout jeho lásku a úctu k Matce Boží P. Marii.

V roce 1995, při 40-letém výročí naší svatby, nám Otec požehnal a obnovili jsme manželský slib. Obřad byl na faře. Sice byl po nemoci (chřipce), ale důstojnost obřadu neutrpěla. Hostiny se nezúčastnil, ale o dobrůtky, které měl rád, nebyl ošizen. V Českém Brodě v LDN mně

umíral bratranec, nebyl pokřtěn, ale tolik po křtu toužil. Co dělat? Dojednala jsem s P. Neugebauerem křest, ale právě v ten den nemohl se mnou jet a čas kvařil. Otec mně pověřil křest uskutečnit a do rána bratranec zemřel. Smutná i radostná vzpomínka.

Byl velice obětavý. Tak to bylo i s mojí třídní učitelkou, rád se mnou za ní jel do LDN Vojkov. Když mi zemřel manžel a já jsem Otci tu zprávu sdělila, ještě ten den sloužil za manžela mši sv.

Vzpomínky až dojemné měl na svou maminku, tu velice miloval, jak ho vedla k Bohu! Snad se už v nebi těší ze setkání s ní.

Vyprošuji u Pána, aby jeho duše došla k věčné blaženosti, o což celý život prosil a nám připomínal.

M. Chvojková, Toušeň

Farní tábor Křivsoudov 2016

Dovolte, abych v několika málo či více větách shrnul letošní tábor naší farnosti. Jsem jedním z účastníků, a tak snad mé vzpomínky budou mít relevantní hodnotu. Hodnocení a vzpomínky dětí najdete v dalším čísle časopisu, jelikož se rozjely na další rodinné akce a nestihly do uzávěrky tohoto čísla nic napsat.

Farní tábor jsme prožili mezi šestým až třináctým dnem měsíce srpna, v malebné vsi na Vysočině Křivsoudově. Téma tábora bylo dílo Pán Prstenů, všechny aktivity a hry byly koncipovány právě v tomto duchu. Děti se losem po příjezdu rozdělily do týmů, ve kterých celý tábor prožily až do konce. Mimo hry a aktivity se celým táborem nesla nit dalšího příběhu – jeden z dětí byl nositelem skutečného prstenu a ostatní ať už v týmech, nebo samostatně bojovaly o indicie, které měly odhalit tohoto nositele prstenu. Věřím a doufám, že náplň tábora byla pro děti vzrušující a dostatečně zajímavá.

Co mně vlastně doteď vrtá hlavou a dojíká zároveň, je, z mého pohledu, společenství, které se záhy utvořilo. Jakoby se vymazaly pojmy a funkce – děti, vedoucí, zdravotnice, kuchařka... od jistého okamžiku jsme byli sestry a bratři v Kristu. Nedomážu to popsat slovy, ale každý tam patřil a každý měl své místo a každý byl přijímán a milován. Mějte mě za naivního, ale tak to cítím.

Chci na těchto řádcích jmenovitě poděkovat:

Martě Kupkové Děkuji, naše farnost by nenašla lepšího člověka, který by se tak láskyplně staral o děti i dospělé. Navíc, já se vrátil do dětských let, kdy mi pekla koláče a buchtu babička.

Evě Vaněčkové Díky, Tvé ošetřování a péči o zdraví si zejména Jůlinka bude pamatovat do smrti. A taky jsi asi jediná zdravotnice v historii všech dětských táborů, která kdy na táboře onemocněla.

Mé drahé ženě Elišce Děkuji, tvá podpora nejen mé osoby, ale všech nás držela nad vodou v okamžicích, kdy jsem ztrácel dech.

Klárce Tisícere díky za Tvou přítomnost na táboře. Tvůj pověstný klid, nadhled a intelektuální kontrola mých výroků alespoň mě udržovaly bdělého.

Verunce P. Díky za humor a nikdy nemizějící úsměv. Nejen já, ale i ostatní z něho

čerpali sílu.

Verunce K. Děkuji za vtip, který si s lehkostí vnášela do našich řad.

Pětě K. Tvá jemnost často obrušovala někdy příliš tvrdý humor tvé sestry. Děkuji.

Júlince Vždy jsi přišla s nějakou vtipnou poznámkou ve chvílích, které nebyly pro Tvůj tým lehké. A také jsi pravidelně zaměstnávala jinak odpočívající zdravotníci. Děkuji.

Ondrovi a Honzovi K. Chlapci, odvetu si dáme, nebojte. Díky, že jste bojovali až do konce a nic nevzdávali.

Tomášovi M. a Kristiánovi Váš křik se doteď rozléhá nejen po faře v Křivsoudově, ale i v mých uších. Děkuji, že jste byli vždy ochotni pomoci nejen mě, ale i mladším klukům.

Tomáškovi a Beníkovi Naši benjamínci nejen jmény. Jste velcí bojovníci, ačkoliv jste zatím malí vzrůstem. Díky, kluci, za příklad bojovnosti.

V posledních řádcích, nikoliv však významově, děkuji všem rodičům za důvěru, kterou jste v nás vložili, a tak jsme měli možnost poznat vaše děti. Nevím, zda-li mluvím jen za sebe, ale tato zkušenost byla velmi obohacující. Deo gratias!

Pavel Jireš

Světové dny mládeže Kraków 2016 očíma našich farníků

Světové dny mládeže byly pro mě zážitkem na celý život. Prožila jsem spoustu nových zážitků a poznala mnoho nových přátel, ale nejlepší na tom bylo, že jsme spolu sdíleli svou víru a ani na chvíli jsme nepomysleli, že u nás v ČR je spousta lidí, kteří se na nás za to dívají divně.

Žasla jsem celou dobu nad tím, jak Poláci berou jako samozřejmost, když je neděle nebo pouť, jít na mši svatou. Také jsem poznala, jak lidé dokáží být milosrdní skrze naše hostitelské rodiny a farnost v Murowaně Goślině, která se o nás starala pět dní po dobu předprogramu.

Moc jsme si to s nimi užili a na památku našeho setkání jsme si společně vysadili několik lip, abychom se na ně mohli třeba někdy zajet podívat. Také

nás potěšilo, když za námi k táboráku přijel primas polský, který se s námi

bavil a kterému jsem jako nejmladší členka naší skupiny požehnala. Do Krakova jsme dorazili vlakem ve tři hodiny ráno a po dospání v naší škole jsme si šli prohlédnout Krakov. Jediné, co mě mrzí, je, že jsme nestihli obejít všechny památky a kvůli nekonečným frontám jsme se nedostali na Wawel (hrad v Krakově).

Také jsme stihli jít na křížovou cestu s papežem Františkem, která byla nádherná. Nejvíce jsme se těšili na vigilií ze soboty na neděli, kdy jsme spali pod širákem v Campu Misericordiae (louka milosrdenství) s 2,5 miliony lidmi. To se vám nestane každý den. Nejhezčí ale byla papežova promluva k nám mladým, abychom nezapomínali na naše prarodiče, protože oni jsou moudrost, nenechali se zlákat pohodlností tohoto světa a nezapomínali šířit Krista skrze naše dobré skutky.

Jsem opravdu ráda, že jsem se této celosvětové události mohla účastnit a budu se snažit být milosrdná nejen na SDM, ale i doma a v celém svém životě.

Rebeka Fučíková

Pro mě nezapomenutelná událost, kterou budu ještě nějaký čas vstřebávat. Tolik mladých křesťanů pohromadě! Užívala jsem si ten pocit, že jsem úplně normální, když věřím v Boha, protože všude kolem mě byli lidé, kteří také žijí život s Pánem. Navíc v Polsku je velká většina věřících. Lidé nás tam sledovali z oken, ulic, mávali nám, smáli se a vítali nás! To bylo neuvěřitelné! V ČR by to se tohle ani zdaleka stát nemohlo. Dost smutný!

Taky bylo hustý, že lidé tam přijeli ze všech možných koutů světa! Venezuela,

Izrael, Čína, Afrika, Amerika, Kanada... Co my Češi, my to máme blízko! Bylo to samozřejmě i náročné, a ne vždy příjemné. Únava, nepohodlí, davy, fronta do sektorů, fronta na záchod, fronta na sprchu, fronta na jídlo, fronta na... V tolika lidech bylo nutné být ohleduplnější a skromnější a sebestřednost potlačit.

Během těch několika dní jsem se zamyslela, co je vlastně v životě důležité. Kam teď můj život směřuje a kam by směřovat měl. Jak je můj život cenný. Je to velký dar a Boží dílo, které bych nerada zpackala a zničila. Přemýšlela jsem nad tím, co vlastně milosrdenství znamená pro můj život. Byly to skvělé a fakt dost požehnané dny, myslím, že pro každého, kdo tam byl!

Některé chvíle byly obzvláště silné a krásné. Například jít centrem a potkávat různé národy, které vrískaly přes sebe a zpívaly svým jazykem. Ať bylo vedro k padnutí nebo padaly kroupy. Tolik radosti a nadšení jsem dlouho neviděla. Nebo si jen tak dávat high five s několika neznámými lidmi za sebou, protože procházíme kolem sebe a máme radost. Modlit se s 2 miliony lidí bylo taky fajn! A vidět a slyšet papeže Františka!! A samozřejmě mnoho dalšího.

Kristýna Šestáková

Téma: migrace, uprchlíci, islám, terorismus

O uprchlících bylo napsáno již mnoho. Stali se strašákem, předmětem vášnivých debat, určitě budou součástí volebních kampaní... A tak nějak se z tématu vytratil člověk v nouzi.

Pro řadu okolních zemí příliv uprchlíků opravdu představuje obrovský problém. Uprchlíci utíkají před válkou a terorem, chudobou, někteří jsou možná jen povzbuzeni vidinou snazšího života. Naší zemi se zatím vyhýbají, a tak se člověk ze zpráv občas dozvídá jen knížecí rady, které od některých našich politiků vycházejí. Že si má Řecko lépe chránit hranice, že má Evropská unie lépe organizovat hotspots, že my si u nás pořádek uděláme, tak ať si ho udělají i ostatní... a volání po evropské solidaritě se nazve nepřijatelným bruselským diktátem. A přidá se představa, že co uprchlík, to terorista.

Ne, nechci to bagatelizovat, bylo by překvapivé, kdyby mezi takovým množstvím lidí, kteří do Evropy proudí, byli jen samí poctivci. Ale emoce velmi převažují nad rozumem. Kolik lidí u nás nějakého uprchlíka z Blízkého východu vidělo? Těch pár tisíc lidí, o jejichž přijetí nás Evropská unie požádala, je mnohem méně než počty běženců, kteří k nám před patnácti lety uprchli z Balkánu – a přestože mezi nimi bylo také mnoho muslimů, prošlo to prakticky bez povšimnutí. Možná to měli snazší, protože přišli z prostředí kulturně trochu bližšího. Ale přece je kvůli jiné kultuře nebo víře neobejdeme obloukem jako kněz

nebo levita z Ježíšova podobenství*.

Lidé z odlišného prostředí mohou bohužel velmi snadno skončit v ghetech, pokud zůstanou ve společnosti stranou a v izolaci. A gheta následně mohou představovat obrovský problém nejen sociální, ale i bezpečnostní, jak jsme toho svědky nejen za našimi hranicemi.

Ale právě naše kulturní zázemí, naše zvyky, náš životní styl je to, co uprchlíkům můžeme zprostředkovat my, my jako občané. Pomoci jim najít práci, zapojit se do života obcí, sportovních aktivit, pomoci dětem se školou. Pak je šance, že vymizí लेकरá nedorozumění, předsudky z naší strany a z uprchlíků budou běžní občané – i když třeba s touhou vrátit se, až to půjde, do své vlasti. Odlišné kulturní prostředí, ze kterého přicházejí, nás může obohatit – a nebo ohrozit, pokud uprchlíky necháme v izolaci.

Nyní uprchlíci končí v táborech, kde podstupují roční „integrační“ proces. Pak ale budou potřebovat naši pomocnou ruku. Je možné, že jich bude málo, protože se budou naší zemi vyhýbat, a nás se to téměř týkat nebude. Ale měli bychom být připraveni. Jak říkal Tomáš Holub, nyní biskup plzeňský, lidí ochotných pomoci na počátku uprchlické krize bylo hodně. Ale nejtěžší je udržet si bdělost a být připraveni i za rok nebo za dva. Dejme proto dohromady aspoň seznam lidí ochotných pomoci. Pomoc může být různá. Od materiální až po doprovázení na úřadech,

* Luk 10, 29–37

pomoc s hledáním práce nebo se školou pro děti, zapojení do aktivit občanské společnosti, třeba do sportovních oddílů atd. Případné kontakty na ty z vás, kteří mohou pomoc nabídnout, případně s douškou, jakou formu pomoci můžete nabídnout, mohu sbírat na e-mailu vit@cze1a.net

My tady válku v Sýrii, terorismus v Iráku nebo militantní režimy v Africe nevyřešíme. Nevyřešíme ani ochranu hranic nebo hotspotsy na řeckých ostrovech. To přenechme politikům. Ale nebojme se a nenechme si vzít možnost pomoci lidem v nouzi.

Vít Herynek

Pouť na Svatou Horu

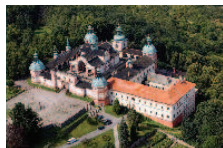
Pouť naší farnosti s P. Josefem na Svatou Horu u Příbrami se uskuteční v sobotu 15. října.

Odjezd autobusu bude kolem 7. hodiny z Masarykova náměstí. Sobotní mše na Svaté Hoře začíná v 9 hodin dopoledne, po mši následuje mariánská pobožnost. Poté bude individuální program, prohlídka baziliky a Svatých schodů, oběd a prohlídka Příbrami. Odjezd ze Svaté Hory předpokládáme v

15.30 h., návrat do Brandýsa okolo 17 h.

Podrobnosti (vč. ceny) budou ještě upřesněny. Přihlášky bude přijímat Zbyněk Ludvík.

Všichni farníci jsou vřele zváni k účasti!

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla	St 18.00, Čt 8.30, Pá 18.00, Ne 8.30
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána	Út 18.00, Ne 10.15
Svémyslice, kostel sv. Prokopa	Ne 14.30
Zápy, kostel sv. Jakuba	1. sobota v měsíci 16.15
Mratín, kostel sv. Michala	2. sobota v měsíci 16.15
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha	3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie	Po, St 9.00, Čt, Pá 18.00, So 9.00, Ne 9.00
St. Boleslav, sv. Václava	Ne 18.00
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie	Ne 9.30
Mochov, sv. Bartoloměje	Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Nehvizdy, sv. Václava	Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Chvaly, sv. Ludmily	Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, Ne 8.30, 18.30